

vedkommende Kommune i det foregaaende Regnskabsaar; ved Beregningen af dette Maksimumsbeløb, der kan forhøjes til $\frac{1}{7}$ i Tilfælde, hvor de i 3die Stykke nævnte Trangsaarsager, navnlig Sygdom og Alderdomssvækkelse, i særlig Grad har været til Stede, bortses fra Refusion fra Staten og fra Refusion til og fra andre Kommuner. Dersom Kommunens Udgifter til Hospitalsbehandling, Medicin, Bandager, kunstige Lemmer og lignende Ydelser til Aldersrentenydere overstiger $\frac{1}{20}$ af Udgifterne ifølge § 5, jfr. § 7, medregnes den overskydende Udgift ikke i det i dette Stykke nævnte Maksimumsbeløb af $\frac{1}{8}$, eventuelt $\frac{1}{7}$.

For saa vidt Kommunalbestyrelsen i en Landkommune med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 2 000 Indbyggere, har vedtaget, at Aldersrenten skal udbetales efter de for Købstæderne og Marstal gældende Takster til de Aldersrentenydere, der har Bopæl i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, finder Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stykke ligeledes Anvendelse paa Aldersrentenyderne i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, saaledes at Maksimumsbeløbene i Henhold til nærværende Paragrafs 2det og 4de Stykke beregnes paa Grundlag af de henholdsvis i og udenfor den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen udbetalte Beløb til Aldersrente.

Er en Aldersrentenyder indenfor et Tidsrum af 1 Aar, før vedkommende har indgivet Begæring om Aldersrente, ophørt, eller ophører han (hun) at være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, uden at Kassens Hjælp er opbrugt, kan Hjælp i Sygdomstilfælde i Henhold til denne Paragraf dog kun ydes i det Omfang, i hvilket den paagældende Sygekasse ifølge sin Vedtægt ikke havde kunnet yde den.

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

J. Jensen-Klejs.

Joh. Veistrup.